

Propozycja zajęć na 21.05.2020r.

WITAJCIE LEŚNE LUDECZKI I ZAPRASZAJCIE DO ZABAWY SWOJE RODZINECZKI. DZIŚ MOTYLA POZNACIE I SAMI GO WYKONACIE.

Celem naszych dzisiejszych zajęć jest:

- Zapoznanie z cyklem rozwojowym motyla
- Rozwijanie wyobraźni poprzez estetyczne wykonanie pracy plastycznej

1. Dziś na powitanie rozpoczynamy utworem muzycznym „Wiosna”
A. Vivaldiego z cyklu „Cztery pory roku” – doskonalenie umiejętności naśladowania, wprowadzenie w wiosenny nastrój.

Rodzicu skorzystaj z poniższego linku:

<https://youtu.be/jdLlJHuQeNI>

2. Wprowadzeniem do tematyki zajęć jest „Zagadka-podpowiedź”:

*Skrzydła ma barwne jak płatki kwiatów, choć sam nie jest kwiatem,
Tu cytrynek, tam paż królowej - piękny, kolorowy
Lekko unosi się nad łąką, gdy tylko zaświeci słońko*

(MOTYL)

3. Posłuchajcie teraz opowiadania „Nikt mnie więcej nie zobaczy” a dowiecie się jak to jest z tą zamianą gąsienicy w motyla.

NIKT MNIE WIĘCEJ NIE ZOBACZY W. Kozłowski

Gąsienica uważa się za bardzo piękną i nie ominęła ani jednej kropli rosy, żeby się w niej nie przejrzeć.

- Ach, co to za uroda! – szeptała, oglądając ze wszystkich stron swój pospolity pyszczek i wyginając grzbiet, żeby popatrzeć na dwa złociste prążki.

- Szkoda, że nikt nie zwraca na mnie uwagi!

Aż raz zdarzyło się, że po łące chodziła dziewczynka i zbierała kwiaty.

Gąsienica czym prędzej wypełzła na największy kwiatek.

Dziewczynka spostrzegła ją i powiedziała:

- Co to za brzydactwo!

- Ach tak! – syknęła obrażona gąsienica.

- Wobec tego nikt, nigdy, nigdzie, za nic na świecie, w żadnym wypadku i w żadnych okolicznościach więcej mnie nie zobaczy! Daję na to słowo honoru, uczciwej gąsienicy! Skoro się dało słowo honoru – należy go dotrzymać, zwłaszcza kiedy się jest gąsienicą. I gąsienica wpełzła na drzewo. Z pnia na sęczek, sęka na gałąź, z gałęzi na gałązkę. Wyciągnęła z pyszczka jedwabną niteczkę i zaczęła się nią owijać. Snuje się niteczka, owija gąsienicę raz, drugi, trzeci, dziesiąty, setny... i wreszcie gąsienica zniknęła w miękkim jedwabnym kokonie.

- Och, jaka jestem zmęczona! – westchnęła – ale owinęłam się znakomicie. W kokonie było ciepło... i nudno. Gąsienica ziewnęła raz, potem drugi i zasnęła. Mijał dzień za dniem. Letni wietrzyk kołysał gałązką, szeleściły cicho liście, a obrażona gąsienica spała i spała.

Obudziła się wreszcie – widocznie słońce musiało mocno dogrzewać, bo w końcu upał był nieznośny.

- Muszę przewietrzyć trochę mój domek! – postanowiła i wyskrobała małe okienko w kokonie.

- Ach, jak pięknie pachną kwiaty, gąsienica wychyliła się nieco – nikt mnie tu wśród listków nie zauważy, co mam sobie żałować powietrza – pomyślała.

Wychyliła się jeszcze troszeczkę, znowu troszeczkę i... wypadła ze swojej kryjówki! Ale zamiast spaść z drzewa na ziemię uniosła się do góry.

I nagle na tej samej łące zobaczyła tę samą dziewczynkę – co za wstyd – pomyślała – że jestem brzydka, to nie moja wina, gorzej że teraz wszyscy będą mnie nazywać kłamczuchą. Dałam słowo honoru, że nikt mnie więcej nie zobaczy i słowa nie dotrzymałam.

Hańba! - Zrozpaczona upadła na trawę. A wtedy nadbiegła dziewczynka i zawołała:

- Ach, jaki piękny!

- Czyżby to o mnie mowa? – szepnęła zdziwiona gąsienica – zdaje się, że o mnie.

I wierz tu ludziom! Dziś mówią tak a jutro zupełnie inaczej. Na wszelki wypadek przejrzała się jednak w kropli rosy.

4. Rozmowa z dziećmi na temat treści utworu. Rodzicu zwróć uwagi na formułowanie wypowiedzi pełnymi zdaniami:

- O czym jest opowiadanie?

- Co się stało, że gąsienica nie chciała aby ją ktoś zobaczył?

- „Co myślała gąsienica w kokonie?” – identyfikacja interpersonalna, dziecko stara się wyobrazić i wyrazić swoje pomysły.

- Co odkryła gąsienica?

5. Historyjka obrazkowa „Rozwój motyla”

Wytnijcie i uporządkujcie ilustracje podane poniżej. Wykorzystajcie informacje zawarte w utworze i przedstawcie **jak gąsienica staje się motylem**. Starajcie się używać określeń dotyczących czasu: najpierw, potem, następnie, później.

6. Zabawmy się w zabawę ruchową „Gąsienice, motyle” – reagowanie ruchem na dźwięki wysokie i niskie.

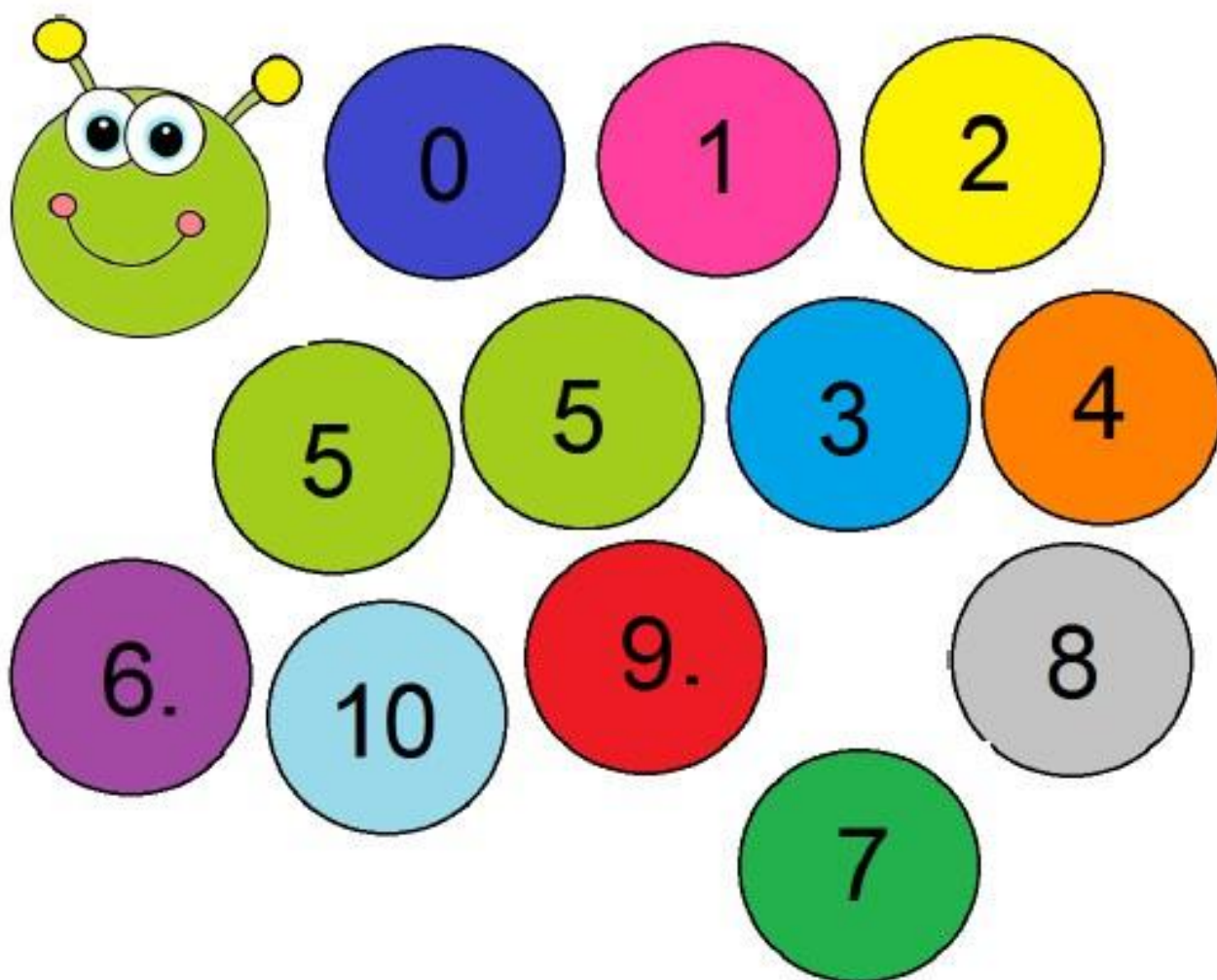
Rodzic przyjmuje rolę czarodzieja. Bierze czarodziejską różdżkę i czaruje:

Czary – mary, dwie słonice,
zmieniam chłopców w gąsienice.

Czary – mary, dwa goryle,
wszystkie dziewczynki to motyle.

7. Teraz czas na wspaniałą zabawę dydaktyczno - matematyczną „Wesoła gąsienica” – utrwalanie umiejętności dodawania i odejmowania.

Wytnij podaną gąsienicę lub zróbcie swoją, i zabawcie się z rodzeństwem lub z rodzicami. Możecie układać gąsienicę od najmniejszej cyfry do największej. Dodawać do siebie wybrane kółeczka lub odejmować.

8. Teraz zrobimy coś niezwykłego i wspaniałego „Kolorowego motyla” .

Przygotujcie sobie farby, pędzel i kartkę najlepiej białą.

Zadanie polega na odbiciu swoich dłoni umoczonych w farbie , tak aby powstały skrzydełka naszego motylka. Brakujące elementy dorysuj według własnej inwencji twórczej, PĘDZELKIEM LUB PALUSZKIEM.

Oto propozycja.

9. NA KONIEC Zabawa słowna rozwijająca wyobraźnię oraz oryginalne myślenie „Gdybym była /był motylem, to..” – DOKOŃCZ ZDANIE TO BĘDZIE podsumowanie pracy plastycznej poprzez rozmowę.

**ŻYCZYMY UDANEJ ZABAWY! DO USŁYSZENIA JUTRO!
ZAPRASZAMY I POZDRAWIAMY EWELINA I BEATA.**

KARTA PRACY

● Pokoloruj obrazek według kodu.

